

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ปัจจุบันวงการธุรกิจไม่ว่าด้านพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม เสนอกรรม ได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วตลอดจนมีการแข่งขันกันมากขึ้น พหุภาคี นักธุรกิจหรือนักลงทุน จึงจำเป็นต้องมีแหล่งเงินทุนเพื่อมาใช้ในการประกอบธุรกิจ ของคน ขณะนี้แหล่งที่มาของเงินทุนอาจเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ หรือเครดิตฟองซิเอร์ ตลอดจนบริษัทประกันภัย เป็นต้น แหล่งเงินทุนที่นักธุรกิจ นักลงทุน หรือพ่อค้านิยมมาขอกู้ยืมหรือขอสินเชื่อมากที่สุดก็คือ ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งระดมทุนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศโดยการรับฝากเงินจาก บุคคลทั่วไปและนำเงินฝากเหล่านี้ไปออกหาผลประโยชน์โดยเฉพาะวิธีการให้สินเชื่อแก่นักธุรกิจ นักลงทุน โดยธนาคารได้รับค่าตอบแทนในรูปดอกเบี้ย ตลอดจนเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทในการสนองนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลให้มีเสถียรภาพยิ่งขึ้นด้วย

แนวเหตุผลที่สำคัญหรือสมมติฐานในการทำวิทยานิพนธ์นี้มีก็คือ จากการศึกษาที่ธนาคารพาณิชย์ได้นำเงินที่รับฝากจากบุคคลทั่วไปออกหาประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของการให้สินเชื่อแก่นักธุรกิจ ส่วนใหญ่แล้วในประเทศไทย การให้สินเชื่อของธนาคารนั้น ธนาคารมักจะนิยมทำในรูปของการให้กู้ยืมเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกู้เบิกเงินเกินบัญชีซึ่งเป็นการที่ธนาคารให้สินเชื่อในการให้กู้ยืมเงินประเภทหนึ่งแก่ลูกค้า ซึ่งก็มีปัญหาว่า จริงอยู่ที่ว่าการกู้เบิกเงินเกินบัญชี ถือว่าเป็นการกู้ยืมเงินในรูปแบบหนึ่งก็ตาม แต่โดยพื้นฐานของการให้สินเชื่อในรูปการให้กู้ยืมประเภทกู้เบิกเงินเกินบัญชี (overdrafts) และกู้ยืมเงินอย่างธรรมดา (loans) มีวิธีการแตกต่างกัน

อย่างไรบ้าง และกฎหมายที่จะนำมาใช้บังคับกับการกู้ยืมเงินทั้งสองประเภทนี้แตกต่างกันเพียงใด ปัญหาการค้ำคอดเบี้ยโดยเฉพะอย่างยิ่งการค้ำคอดเบี้ยหมบนของธนาคารที่ว่าจะเริ่มค้ำคอกั้ทั้งแคะเมื่อใดและสิ้นสุดลงเมื่อใด ปัญหาการระงับสิ้นไปของการกู้เบิกเงินเกินบัญชีมีอยู่อย่างใด เป็นอาทิ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ในทางปฏิบัติ แนวความเห็นของนักกฎหมายและแนวคำพิพากษาของศาลฎีกายังไม่เป็นแนวทางเดียวกัน

ดังนั้น วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้เขียนจึงมุ่งวิจัยหาความหมายที่สมบูรณ์ของการกู้เบิกเงินเกินบัญชีว่า เป็นประการใดโดยสามารถปรับเข้าไค้กับกฎหมายลักษณะใด ตลอดจนวิจัยถึงการนำกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกู้เบิกเงินเกินบัญชี อาทิ พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 เป็นต้น

การวิจัยไค้กระทำโดยค้นคว้า รวบรวมหลักเกณฑ์จากบทบัญญัติตามกฎหมายไทย กฎหมายต่างประเทศ ความเห็นและการตีความความของนักกฎหมาย หลักในทางปฏิบัติ ประกอบกับแนวคำวินิจฉัยของศาลฎีกาที่คัดสินไว้เป็นบรรทัดฐาน แล้ววิจัยหาผลสรุปและข้อเสนอนะเกี่ยวกับปัญหาของการกู้เบิกเงินเกินบัญชี เพื่อที่จะไค้ใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายหรือเพื่อแก้ไขปรับปรุงหลักกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้ศึกษาไค้รับความยุติธรรมไม่ว่าจะโดยผลทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติที่อาจมีขึ้นจากการกู้เบิกเงินเกินบัญชี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย